

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. S.N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem sídlem 602 00 Brno,
Milady Horákové 13

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2025 č. j. OAM-730/BA-BA01-VL11-PZ-2025, ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2025 č. j. OAM-730/BA-BA01-VL11-PZ-2025 se
zrušuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 12 269,40 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), rozhodnuto o prodloužení doby trvání zajištění žalobce dle § 46a odst. 5 zákona o azylu do 13. 12. 2025. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Konstatoval, že již 16. 9. 2025 podal žádost o propuštění ze zajištění. K ní doložil doklad o zajištění ubytování na adrese X, které mu bezplatně zajistil pan N. D. H. a dále prohlášení pana N. D. H. o tom, že jej finančně zabezpečí, včetně prostředků na případné dojíždění na kontroly na pracoviště správního orgánu. Tyto podklady tedy měl žalovaný v době, kdy vydal žalobou napadené rozhodnutí k dispozici, a přesto k nim nepřihlédl, nevypořádal se s nimi, a dokonce se o nich ani nezmiňuje. Bez ohledu na obsah těchto podkladů naopak v napadeném rozhodnutí činí závěr, že na území České republiky nemá žádné rodinné ani jiné vazby, jeho rodina bydlí ve Vietnamu, nemá tudíž žádnou motivaci zůstat na území České republiky a být správnímu orgánu k dispozici pro potřeby správního řízení. Žalobce žalovanému vytkl, že podle § 68 odst. 3 správního řádu byl povinen v rozhodnutí uvést konkrétní podklady, ze kterých vychází a úvahy o jejich hodnocení. Napadené rozhodnutí však neobsahuje žádné úvahy, ze kterých by bylo zřejmé, jak se žalovaný vypořádal s tím, že má na území České republiky rodinného příslušníka, který mu poskytne bezplatné ubytování a plně ho finančně zabezpečí, včetně prostředků na případné dojíždění na pracoviště žalovaného za účelem kontroly součinnosti. Žalobce rovněž namítal, že úvahy žalovaného o možnosti uložení zvláštního opatření podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o azylu jsou nepřezkoumatelné, jsou natolik všeobecné, že není možno ani rozlišit, zda se vztahují na opatření podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o azylu nebo na opatření podle § 47 odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Z ust. § 46a odst. 1 zákona o azylu přitom vyplývá, že zajištění je možné pouze v případě, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření. Povinností žalovaného je proto přezkoumatelně se vypořádat s tím, proč není možno zajištění nahradit ani jedním v zákoně uvedeným zvláštním opatřením.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout a odkázal na napadené rozhodnutí, z něhož citoval.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání, a to v souladu s ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu.
4. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 29. 6. 2025 č. j. KRPU-121544-22/ČJ-2025-040022-ZZC byl žalobce zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů a umístěn do zařízení pro zajištění cizinců za účelem správního vyhoštění. Důvodem zajištění žalobce byla skutečnost, že dne 28. 6. 2025 byl v obci Staňkovice kontrolován hlídkou dálničního oddělení jako spouzeždec ve vozidle, přičemž nepředložil žádný cestovní doklad ani žádné povolení, které by ho

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

opravňovalo ke vstupu a pobytu na území České republiky, čímž vzniklo podezření, že se nachází na území České republiky neoprávněně. Žalobci bylo uloženo správní vyhoštění z členských států EU na dobu 3 let vydané dne 30. 6. 2025 podle č. j. KRPÚ-121544-35/ČJ-2025-040022-ZZC. Z těchto důvodů byl zadržen, zajištěn a umístěn do zařízení pro zajištění cizinců za účelem realizace správního vyhoštění. Žalobce do policejního protokolu jako účastník řízení dne 28. 6. 2025 kromě jiného uvedl, že je rozvedený, má 3 děti, rodinní příslušníci žijí ve Vietnamu. Do schengenského prostoru přicestoval letecky 8. 6. 2019 do Rumunska za prací. Pracoval tam 22 měsíců na stavbách a následně odcestoval do Německa, kde 1 rok střídal brigády. V létě roku 2022 odcestoval do České republiky za prací, sdělil, že tu pracuje brigádně. Cestovní doklad ztratil asi v Německu. Má v úmyslu pobývat na území schengenského prostoru navždy. Je si vědom skutečnosti, že na území České republiky pobývá neoprávněně bez platného cestovního dokladu a oprávnění k pobytu. V případě propuštění na svobodu by zůstal v České republice a chodil na brigádu. V České republice ani nikde jinde v EU o mezinárodní ochranu nežádal, ale má to v úmyslu. Na dotaz, zda existují nějaké překážky, které by mu bránily v návratu do Vietnamu, odpověděl, že se bojí ve Vietnamu mafiánů. Má tam dluhy a vyhrožuje mu lichvář, který si najal mafii. Ve Vietnamu nebude podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení, nebude držen v otroctví či nevolnictví, nehrozí mu nucené či povinné práce, nebude v domovské zemi zbaven svobody. Neví, zdali má ve své domovské zemi zaručeno právo na osobní bezpečnost, na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, a neví, zdali jeho záležitosti budou projednány řádným, nezávislým a nestranným soudem.

5. Ze správního spisu dále plyne, že žalobce dne 2. 7. 2025 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. Dne 3. 7. 2025 pod č. j. OAM-730/BA-BA01-BA06-Z-2025 rozhodl správní orgán o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a to na dobu 110 dnů, tj. do 19. 10. 2025. Žalovaný v uvedeném rozhodnutí vycházel ze zjištění, že žalobce na území České republiky pobýval nelegálně bez jakéhokoli povolení k pobytu a bez platného cestovního dokladu. Neoprávněného pobytu si byl přitom dle jeho slov vědom, neučinil však žádné kroky k legalizaci pobytu. Dle správního orgánu, pokud by ho nezadržela policejní hlídka a nezjistila tuto skutečnost, zjevně by ve svém nelegálním pobytu a nelegálním výkonu práce v České republice pokračoval. Dále žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění z území členských států EU na dobu 3 let za nelegální pobyt bez cestovního dokladu a povolení k pobytu. Před zajištěním žalobce nikdy nežádal o mezinárodní ochranu, a to nejen v České republice, ale ani v Rumunsku nebo v Německu, kde pobýval, přestože ani v tom mu objektivně nic nebránilo. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce neuvedl žádné objektivní překážky vycestování do vlasti ve vztahu ke státním orgánům nebo bezpečnostním složkám země původu, pouze sdělil, že se obává mafiánů kvůli dluhům. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce nedisponuje cestovním dokladem, ztrátu dokladů nicméně nikam nenahlásil a ani se nepokusil si nový cestovní doklad zajistit. Přiznal, že v České republice pracuje brigádně. Dle žalovaného žalobce tedy kromě nelegálního pobytu rovněž vykonával na území České republiky i Německa nelegálně pracovní aktivity, tedy nerespektoval kromě pobytových pravidel ani pravidla upravující otázku zaměstnanosti cizinců na území České republiky. O udělení mezinárodní ochrany žalobce požádal až po zadržení Policií České republiky, zajištění za účelem realizace vyhoštění a umístění do zařízení pro zajištění cizinců. Žalovaný uzavřel, že žádost o mezinárodní ochranu podal

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

žalobce pouze ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit realizaci správního vyhoštění, neboť hrozba nuceného návratu do vlasti se po jeho zajištění stala reálnou. Pokud by k jeho zajištění Policií České republiky nedošlo, sám by tento krok v České republice nikdy neučinil. Žalovaný na základě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo žalobcem motivováno pouze pouhou snahou jakkoli zmařit nucený návrat do vlasti. Žalovaný vzal za prokázané, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, nebo je pozdržet. Z postupu žalobce je tak dle správního orgánu zřejmé, že by jeho propuštěním ze zajištění byl ohrožen průběh správního řízení ve věci mezinárodní ochrany, a že s ohledem na absenci jakýchkoli vazeb v České republice, absenci dokladů, jeho nelegální pobyt a výkon zaměstnání a dosavadní chování a jednání vůči správnímu orgánu a jeho povinností účastníka správního řízení nelze očekávat jeho součinnost v průběhu aktuálního řízení o udělení mezinárodní ochrany bez nutnosti omezení jeho osobní svobody. Proto shledal naplnění podmínek stanovených § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalovaný rovněž posoudil, zda lze žalobci uložit zvláštní opatření dle § 47 zákona o azylu a dospěl k závěru, že s ohledem na jeho předchozí jednání, kdy v České republice nelegálně pobýval i pracoval, nezajistil si ani platný cestovní doklad poté, co ho údajně ztratil, natož povolení k pobytu, jasně tím vyjádřil svůj nulový respekt k dodržování právních předpisů České republiky a dle správního orgánu nelze oprávněně očekávat, že v případě jeho umístění do otevřeného pobytového střediska by se na tomto jeho jednání cokoliv změnilo a že by zůstal správnímu orgánu pro provedení správního řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany až do doby následného vycestování z České republiky v případě jejího zamítnutí. Žalovaný také poukázal na to, že žalobce v České republice nemá žádné rodinné ani jiné vazby ani majetek, nemá možnost získat další finanční prostředky legálním způsobem, z důvodu neoprávněného pobytu na území České republiky a nemožnosti zde legálně pracovat, nelze očekávat ani možnost pravidelného docházení na pracoviště správního orgánu za účelem kontroly jeho součinnosti. Zdůraznil, že s ohledem na předchozí jednání žalobce, kdy v České republice pobýval nelegálně, nelegálně zde i pracoval, nezajistil si ani platný cestovní doklad poté, co ho údajně ztratil, natož povolení k pobytu, jasně tím vyjádřil nulový respekt k dodržování právních předpisů České republiky a nelze dle správního orgánu oprávněně očekávat, že v případě umístění do otevřeného pobytového střediska by se na tomto jeho jednání cokoliv změnilo a zůstal by správnímu orgánu k dispozici pro provedení správního řízení. Závěrem pak odůvodnil stanovenou délku zajištění.

6. Součástí správního spisu je žádost žalobce o propuštění ze zajištění ze dne 16. 9. 2025, která byla žalovanému téhož dne doručena. V ní žalobce uvedl, že předkládá doklad o zajištění ubytování na adrese D., Z. 331/34. Toto ubytování mu bezplatně zajistil pan N. D. H., nar. X, bytem D., Z. 331/34. V případě propuštění ze zajištění jej pan N. D. H. finančně zabezpečí, včetně prostředků na případné dojíždění na kontroly na pracoviště správního orgánu. K tomu předkládá prohlášení pana N. D. H. K ověření uvedených tvrzení poskytne správnímu orgánu jakoukoliv součinnost a navrhl, aby správní orgán požádal cizineckou policii o provedení pobytové kontroly na adrese zajištěného ubytování k ověření, že ubytování je skutečně zajištěno a že pan N. D. H. jej bude finančně podporovat. Současně navrhl svůj výslech a výslech pana N. D. H. Přílohou žádosti o propuštění je ověřené prohlášení pana N. D. H., nar. X, bytem D., Z. 331/34 o tom, že žalobce N. M. S., nar. X

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

pochází ze stejné vesnice jako jeho otec. Z důvodu této vazby pro případ propuštění ze zajištění pana N. M. S. finančně zabezpečí, poskytne mu finanční prostředky k zajištění obživy, včetně prostředků na případné dojíždění na kontroly na pracoviště správního orgánu. Zároveň mu zajistí bezplatně ubytování v jeho bydlišti na adrese D., Z. 331/34. Přílohou žádosti o propuštění je také doklad (potvrzení) o zajištění ubytování žalobci panem N. D. H. na adrese X na neomezenou dobu s poznámkou, že je vlastníkem nemovitosti.

7. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 13. 10. 2025 č. j. OAM-730/BA-BA01-VL11-PZ-2025, jímž podle § 46a odst. 5 zákona o azylu prodloužil dobu trvání zajištění žalobce do 13. 12. 2025, k posouzení otázky, zda lze žalobci uložit zvláštní opatření dle § 47 zákona o azylu, dospěl k závěru, že žalobce přiznal, že na území České republiky nemá žádné rodinné ani jiné vazby, naopak ve Vietnamu bydlí jeho rodina, nemá tudíž žádnou motivaci zůstat na území České republiky a být správnímu orgánu k dispozici pro potřeby správního řízení. Dle svých slov žalobce v České republice nemá žádné vazby, ani žádný majetek, konec citace.
8. Podstata žalobní námitky žalobce tkví především v tom, že žalovaný k jím předloženým podkladům, které se vztahovaly k aplikaci alternativ k zajištění dle § 47 zákona o azylu, vůbec nepřihlédl, což ani nijak nezduvodnil. V této souvislosti soud poznamenává, že požadavkem na odůvodnění správního rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se mnohokrát zabýval Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku č. j. 4 Ads 23/2004-49, v němž konstatoval: „Odůvodnění je shrnutím všech zjištěných skutečností odůvodňujících výrok rozhodnutí. Musí proto plně odpovídat skutečným výsledkům provedeného řízení. Správní řád výslovně určuje, že v odůvodnění se uvedou skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, způsob, jakým byly hodnoceny provedené důkazy a ostatní podklady, a konečně i úvahy, které vedly k aplikaci konkrétního právního předpisu na projednávanou věc.“ Pokud tedy správní rozhodnutí uvedeným požadavkům neodpovídá, jedná se o nepřezkoumatelné rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Krajský soud připomíná, že podle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, přičemž v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
9. Přestože žalobce v době před vydáním napadeného rozhodnutí doručil žalovanému odůvodněnou žádost o propuštění ze zajištění, jejíž přílohou byly listiny, a to prohlášení pana D. H. N. o bezplatném zajištění ubytování pro žalobce na specifikované adrese, o poskytnutí finančních prostředků k zajištění obživy, včetně prostředků na případné dojíždění na kontroly na pracoviště správního orgánu, dále doklad (potvrzení) o zajištění ubytování, žalovaný zcela opomněl tyto skutečnosti v napadeném rozhodnutí jakkoli zmínit, natož aby provedl hodnocení uvedených podkladů právně významných pro závěr ohledně aplikace alternativ k zajištění dle § 47 zákona o azylu. Měl-li tedy žalovaný k dispozici podklady, jež byly relevantní při zjišťování skutkového stavu a pro hodnocení

otázky možné aplikace alternativ k zajištění dle § 47 zákona o azylu, bylo jeho povinností se jimi v odůvodnění rozhodnutí zabývat. Lze tak shrnout, že rozhodnutí žalovaného je ve smyslu výše citované judikatury a právních ustanovení nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

10. Krajský soud proto přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
11. Vzhledem k důvodu, pro který došlo ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, krajský soud pro nadbytečnost již nevypočítával další žalobní námitky.
12. Pro úplnost soud dále uvádí, že ve výroku tohoto rozsudku nevyslovil, že se žalovanému věc vrací k dalšímu řízení. Vyšel z právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 111/2012-34 ze dne 1. 11. 2012, podle něhož po zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění stěžovatele je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno. Je-li tedy tento úkon ve formě rozhodnutí zrušen, neznamená to současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Naopak to z povahy věci, která je značně specifická a vyžaduje urychlené vyřízení, znamená ukončení řízení před správním orgánem, aniž by se tím, jakkoliv zasahovalo do jeho pravomoci, která byla vyčerpána vydáním původního rozhodnutí, konec citace.
13. Krajský soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil.
14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci úspěch, na nákladech řízení částku 12 269,40 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění, § 160 odst. 1 o.s.ř., aplikovány na základě § 64 s.ř.s.). Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za 2 úkony právní pomoci po 4 620 Kč (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby) podle § 7, § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, tj. 9 240 Kč, 2 režijních paušálů podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky k uvedeným 2 úkonům právní pomoci po 450 Kč, tj. 900 Kč. K nákladům řízení náleží i 21 % DPH (z částky 10 140 Kč) ve výši 2 129,40 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem této daně. Náklady řízení tak činí celkem 12 269,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

Ostrava 06.11.2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.